dringsforslag gående ud på, at plenarforsamlingen skulle 1) henlede den amerikanske regerings opmærksomhed på nødvendigheden af at træffe forholdsregler til nøje overholdelse af hovedsædeaftalen og 2) anmode generalsekretæren om fortsat at yde bistand til repræsentanter for ikke-guvernementale organisationer med rådgivende status med henblik på at lette deres adgang til og fra møder i forsamlingen og dennes udvalg. Omend afsnit 2) måtte findes overflødigt og tvetydigt, gik Irans og Frankrigs repræsentanter ind på i lidt ændret form at optage det som en del af deres resolutionsforslag.

Ved afstemningen om det polske ændringsforslag som sådant blev begge afsnit forkastet. De nordiske lande stemte imod forslaget.

Det iransk-franske forslag inklusive det tillempede polske afsnit 2) vedtoges som helhed med 33 stemmer mod 5. De nordiske lande stemte for resolutionsforslaget.

I plenarmødet den 1. februar 1952 vedtoges resolutionsforslaget uden debat med 40 stemmer, deriblandt de nordiske landes. Imod stemte 5 østmagter, medens Jugoslavien afholdt sig fra at stemme.

Udenrigsministeriet, i maj 1952.